

Константин Величков

XLI. Обичам те, обичам те...

Обичам те, обичам те, родине мила,
за всички мечти, от които съм се пленил,
за всички радости, кои си ми дарила,
за всички горести, кои съм с теб делил.

Обичам те, обичам те, родине мила,
за хубостите дивни, кои щедрий бог
обсипал е въз теб, за страшните патила,
кои пет века бяха твой удел жесток.

Обичам те, обичам те, родине свята,
за тез, кои съня си вечний в тебе спят,
със силата неудържима, с чистотата

на сълзите, що от очите ми текат,
с горещий порив, който носи ми душата
към гробовете скъпи, кои в теб стърчат!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6373>]